

Vend vores styrtdyk mod helvede

Den 29. oktober 2023 (EIRNS) – Det følgende er introduktionen til den nødpamflet, som LaRouche-Organisationen udgiver om den civilisationstruende krise i Sydvestasien og de begrebsmæssige midler til at løse den, udtænkt og fremmet for fire årtier siden af den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche:

Mens du læser dette, kan den etniske udrensning og affolkningskampagne, der allerede er i gang i Gaza, være ved at, eller allerede have, udløst en krig i hele regionen i Sydvestasien, som hele verden hurtigt, "utilsigtet", kunne blive involveret i. Under påskud af at "støtte Israels ubetingede ret til selvforsvar" efter Hamas' terrorangreb den 7. oktober, er en NATO/USA-ledet styrke, der er lige så stor eller større end den, der blev samlet i 2003 lige før den anden Irak-krig, blevet placeret i det østlige Middelhav, inklusive 30.000 amerikanske militærfolk. Hangarskibsgrupperne USS Gerald R. Ford og USS Dwight D. Eisenhower, som begge er udstyret med atomvåben, er nu udstationeret der.

Den 18. oktober sagde Ruslands præsident, Vladimir Putin, til medier i Beijing: "Jeg vil gerne sige – hvad jeg vil meddele jer, er ikke en trussel – at jeg har instrueret de russiske luft om at begynde at patruljere den neutrale zone over Sortehavet på permanent basis. Vores MiG-31-fly bærer Kinzhal-systemer, der som bekendt har en rækkevidde på over 1.000 kilometer og kan nå hastigheder på op til Mach 9." Ved afslutningen af sin pressekonference gentog han: "Jeg understregede, at dette ikke er en trussel. Men vi vil udføre visuel kontrol og våbenbaseret kontrol over, hvad der foregår i Middelhavet."

Kinzhal-missilet med atomvåben er hypersonisk, hvilket gør det ekstremt manøvreedygtigt og praktisk talt umuligt at forsvare

sig imod, når det først er affyret.

Noget meget større end "Israel vs. Hamas" er tydeligvis undervejs. Er det en krig med Iran? Er det en direkte konfrontation med Rusland? For 60 år siden, da præsident John F. Kennedy sad i Det Hvide Hus, kunne man forvente, at det amerikanske folk ville få sandheden at vide, eller i det mindste en del af den. Men dette er en tid med løgne og bedrag, med "unævnelig praksis og unaturlige handlinger" udført i dit navn af agenturer, som du har finansieret, men som du ikke ved eksisterer. Dette er en tid, hvor det amerikanske folk, på grund af korrruptionen i den amerikanske kongres, forhindres i at vide eller gøre andet end at "forpligte sig" til endeløse romersk-imperiale krige, finansieret med penge, vi ikke har, til formål, som aldrig afsløres. Det er formålet med denne pamflet at rette op på dette, at fortælle dig, hvad der faktisk sker, og hvad der kan gøres for at vende "Global NATO's" march mod selvdestruktion.

Der er ingen "Mellemøsten-konflikt", som man er blevet forledt til at tro. Betegnelsen Mellemøsten er en britisk kolonialistisk konstruktion, og kilden til den nuværende konflikt går tilbage til 1916-1917, da det britiske udenrigsministerium skabte det, de vidste, ville resultere i permanent krig i området. For at løse det, må man hæve sig over dets opdelinger. Sydvestasien – Jordan, Palæstina, Irak, Libanon, Syrien, Iran, Israel, Egypten, Saudi-Arabien osv. – kræver økonomisk stærke, suveræne nationalstater, der er organiseret i et principfællesskab på den måde, som alliancen Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – BRIKS-Plus – nu tilstræber. City of London og Wall Streets finansielle interesser modsætter sig en sådan stabilitet. De bruger efterretningstjenester som "økonomiske lejemordere" – og nogle gange som lejemordere i sig selv – til at håndhæve deres modstand.

Se for eksempel denne historie: "U.S. to Israel: No More Chinese Deals; Pompeo's Flying Visit" udgivet 13. maj 2020 i

Breaking Defense:

“USA leverede et klart budskab til Jerusalem i dag – undgå yderligere involvering af Kina i den israelske økonomi. Budskabet var en af hovedårsagerne til den amerikanske udenrigsminister Mike Pompeos meget korte besøg i Jerusalem – en dag før det nye kabinet bliver taget i ed.”

Mike Pompeos rolle i at skabe “Russiagate”-svindelnummeret under Trump-administrationen er velkendt. Det anglo-amerikanske etablisement har ført en hemmelig krig mod Bælte- og Vej-Initiativet og både Rusland og Kina. Den nuværende militære opbygning i det østlige Middelhav er blot endnu et udtryk for denne uerklærede krig. Denne krig er ikke på vegne af eller i interesse for det amerikanske folk, men kun for City of London og Wall Street.

Kontakten mellem Kina og Israel har været meget aktiv i det seneste årti; der er over 1.000 israelske start-ups i Kina. Rapporter, såsom det neokonservative JINSA’s (Jewish Institute of National Security for America) “Curtailling Chinese Investment in Israel: A Comprehensive and Cooperative U.S.-Israeli Strategy”, indikerer den dybere “geopolitiske” strategiske bekymring. Men grundlaget for at løse konflikten i Sydvestasien er blevet styrket betydeligt i de sidste to år. Kinas økonomiske perspektiv “Bæltet & vejen”, også kaldet “win-win”, anvendes på disse nationer, herunder Israel, og har også haft afsmittende effekt på det politiske område. Saudi-Arabien og Iran har genoptaget deres diplomatiske forbindelser i et forsøg på at afslutte deres uoverensstemmelser. Begge har også for nylig tilsluttet sig BRIKS-sammenslutningen sammen med De forenede arabiske Emirater. Og saudierne har været involveret i meget følsomme forhandlinger med Israel – forhandlinger, som nu er blevet bragt i fare, hvis ikke dødeligt såret, af begivenhederne den 7. oktober.

Lyndon LaRouche formulerer i sit værk “Mad Brzezinski’s Chessboard” fra 1999 kortfattet det grundlag, hvorpå man kan

besejre geopolitisk galskab: "Den uddannelsesmæssige og relaterede udvikling af hele befolkningen i disse regioner betyder en opløftelse af det menneskelige individs mentale tilstand og velbefindende. Det betyder udvikling af individet på måder, der er i overensstemmelse med forestillingen om, at hver eneste mand og kvinde er skabt ligeværdigt i Skaberens billede og er lige kvalificeret til at deltage i fornuftens frugter, der fører til menneskehedens fremadskridende herredømme i universet. Dette fantastiske resultat er præcis, hvad det britiske monarki ikke vil tolerere. Deres reaktion er: 'Hellere apokalypsen!'"

Det transatlantiske finanssystems fallit, den fejlslagne finansielle krigsførelse mod Rusland, den spæde succes for BRIKS-initiativet "kolonialismen er forbi" og drivkraften for teknologisk fremskridt og forbedring af de produktive kræfter og livsbetingelserne for nationerne i Afrika og Asien – det er den sande slagmark for den konflikt, som vi ser i Gaza. Hundredtusindvis af palæstinenseres og titusindvis af israeleres død behandles af disse folkemordere som ubetydelige, som et belejligt påskud og en udløsende faktor for at iværksætte en militær destabilisering, der kan få ødelæggende konsekvenser for verden.

Det har altid været tankegangen hos dem, der har været fortalere for en politik for "civilisationernes sammenstød", hvad enten det er Samuel P. Huntington, der opfandt begrebet; Zbigniew Brzezinski, Huntingtons mentor, der talte om det islamiske fundamentalistiske kort; eller deres forløber, den britiske efterretningsagent Bernard Lewis, der talte om "krisens bue". Formålet har været at kaste verden ud i evig krig som et våben for det imperiale styre. I Gaza, et område der er dobbelt så stort som Washington D.C., og hvor halvdelen af indbyggerne er under 18 år, er man derfor i gang med at tænde den tændstik, der skal sætte hele Sydvestasien i brand.

Lad os ændre kurs, før det er for sent. Lad os mindes modet hos den martyrdræbte israelske premierminister Yitzhak Rabin.

Betingelserne for at løse den "arabisk-israelske konflikt" blev forhandlet på plads for 30 år siden i Oslo-aftalerne, som involverede Yasser Arafat fra Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation og Rabin, en hård israelsk patriot, militærofficer og tidligere svoren fjende af Arafat, som vendte kursen. Rabin, den tidligere israelske forsvarsminister, sagde i sin tale til parlamentet i juli 1992, da han tiltrådte som premierminister: "Hr. formand, medlemmer af Knesset, sikkerhed er ikke kun kampvogne, fly og missilbåde.... Sikkerhed er en mands uddannelse; det er hans hjem, hans skole, hans gade og nabolag, det samfund, der har fostret ham. Sikkerhed er også en mands håb." Da han og Arafat sammen mødte op i Det Hvide Hus den 13. september 1993, gik han endnu længere: "Vi, som er kommet fra et land, hvor forældre begraver deres børn, vi, som har kæmpet mod jer, palæstinenserne – vi siger til jer i dag med høj og klar stemme: Nok af blod og tårer. Det er nok." Selv om Rabin og fredsprocessen blev myrdet den 4. november 1995 af en israelsk fundamentalistisk fanatiker, må vi erklære, at "sandhed stødt til jorden vil rejse sig igen." Vi må, som den myrdede israelske premierminister Yitzhak Rabin sagde, være blandt "dem, der har modet til at ændre aksiomer."

Foto: Leonid Altman, Pexes CCO